

[Industriministeren]

Vi har for nylig i enstemmighed i Folketinget gennemført ændringer i indskydergarantiloven, således at vi gennem Indskydergarantifonden har fået adgang til at deltage aktivt i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut. Det er klart, at vi må se på modeller, der i fremtiden kan blive instrumenter, der trækker i samme retning.

Der er også et punkt i regeringens kommissorium, som jeg gerne vil nævne, fordi jeg mener, at det også er et hovedelement i SF's forslag, nemlig at der skal ske en analyse af behovet for øget indsigt og for bedre indgrebsmuligheder, herunder behovet for at styrke indsigten i finansielle holdingselskaber.

Endelig er der diskussionen om de offentlige repræsentanters rolle. Som jeg læser SF's to beslutningsforslag, vil jeg da gerne kvittere for den tillid, man viser Finanstilsynet i dem, idet man ønsker at tillægge Finanstilsynet en styrket rolle, så der kan gribes ind på et tidligere tidspunkt. Det synes jeg er en diskussion værd. Den vil ikke blive uden problemer, men den er vigtig at tage, for det er vigtigt på et fornuftigt grundlag at træffe beslutning om, hvorvidt der skal nye regler til.

Lad mig nævne, at vi har gjort noget i Folketinget. Selv om spørgsmålet skal behandles i den redegørelse, jeg omtalte før, vil jeg gerne nævne, at Folketinget i december måned sidste år vedtog nye regler for bankers store engagementer, hvilket på længere sigt vil give Finanstilsynet bedre indsigt i pengeinstitutternes større engagementer og dermed bedre indgrebsmuligheder.

Jeg kan også oplyse, at Finanstilsynet i de senere år har fået en ganske betydelig styrkelse af ressourcerne; tilsynet har således som en del af et fristyrelsesprojekt bl.a. fået mulighed for at ansætte flere eksperter.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at Folketinget ved den ændring af bank- og sparekasseloven, som blev vedtaget i december måned 1993, fastslog, at indberetningspligten for store lån skulle skærpes. Endvidere kan det oplyses, at det af Finanstilsynets revisionsbekendtgørelse bl.a. fremgår, at revisorerne skal oplyse, hvorvidt pengeinstitutets forretningsgange er sikkerhedsmæssigt betryggende.

Vedrørende muligheden for, at Finanstilsynet får hjemmel til at pålægge et pengeinstitut at afvikle forretninger, der skønnes at true et

instituts eksistens, således som SF foreslår, er det min umiddelbare opfattelse, at en gennemførelse af forslaget vil være i strid med princippet om, at det er pengeinstitutets ledelse, der har ansvaret for instituttets drift og organisation. Såfremt tilsynet skulle overtage ansvaret for de forretningsmæssige dispositioner i et pengeinstitut, vil det ikke være foreneligt med Finanstilsynets rolle som en uvildig kontrolinstans, og det er netop et tilsyn. Såfremt det siden hen kunne dokumenteres, at afviklingen havde påført pengeinstituttet unødige tab, som en videreførelse af engagementet ikke ville have medført, er det klart, at vi ville være i en ganske vanskelig situation. Hvis vi øger mulighederne for, at man tidligere kan gribe ind, bliver tilsynet mere end et tilsyn, og det giver i alt fald anledning til ganske betydelige og grundige overvejelser.

Der er ingen tvivl om, at vilkårene i dag er således, at det er et pengeinstituts ansvarlige ledelse, der træffer de fornødne afgørelser og bestemmer, om man vil deltage i en rekonstruktion, eller om man vil deltage i den ene eller den anden form for afvikling; det er ikke Finanstilsynet, der træffer denne afgørelse.

Imidlertid er der vel ingen tvivl om, at hr. Rahbæk Møller har set rigtigt, når han i de forslag, som fremsættes af SF, indikerer, at der er behov for at kunne gribe ind på et tidligere tidspunkt, og noget, jeg synes, man skal beskæftige sig ganske meget med under debatten om redegørelsen, er, om der vil være mulighed for at lave et slags early warning-system på en måde, så man sikrer sig, at pengeinstitutterne på et tidligere tidspunkt seriøst overvejer, om de skal foretage en eventuel fusion. Kan man gennemføre sådan en række bestemmelser om early warning, uden at det skader pengeinstitutets muligheder for at reagere på markedet, altså undgå, at der kommer et run på banken?

Det synes jeg bestemt er overvejelser værd, og de vil være af en karakter, så vi har behov for ganske grundige drøftelser og for et seriøst udredningsarbejde. Dette udredningsarbejde er sat i værk, og det synes jeg burde have tilfredsstillet SF.

Med disse bemærkninger skal jeg blot afvise SF's forslag og henvise til det kommissorium, som regeringen og SF er enige om.

Pia Gjellerup (S):

I de debatter, som vi desværre alt for ofte